

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrassats: 10 céntims

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga. BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pesetas 1'50 Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2'50

CARNAVAL PERPÈTUO

AS noticias del passat Carnaval son molt distretas. Espanya s'ha divertit en gran. Madrid, Valencia, Zaragoza, Cádiz, las principales ciutats de la Península han celebrat festes del hú. A Barcelona mateix, ahont lo Carnestoltas ja fa alguns anys que s'ava per mort y enter-

rat acabém de presenciar la seva resurrecció miraculosa, y hem de calificarla de miracle al veure 'l brillo ab que ha donat mico als organitzadors de la santa missió, que algunas senmanas enrra lograren omplir totas las iglesias de gent devota y compungida. Hasta semblava que després de las guassas de alguns predicadors del género cómic, no hi havia de haver Carnaval possible.

Donchs el Carnaval barceloní á pesar de tot s'ha celebrat ab molta alegria, ab molta animació, ab molta gatzara. Hem disfrutat de cabalgatas fastuosas, de concursos ciclistas brillantíssims, de balls de máscaras engrescadors, de alguns *assaltos* en los quals la gent de l'*ayga-lifa* han fet un va y tot de gust y de riquesa.

Los cafés plens, los carrers y 'ls passeigs atestats... y per tot arreu un aixám de disfressas fent troná y ploure, especialment las que vestían de dona, ó siga la majoria de las que circulavan per la ciutat.

Aquesta afició á posarse las faldillas traduheix al viu una de las tendencias mes características de aquest fí de sigle, afeminat y deprimit. May gasta l'home tanta franquesa com quan se pot tapar el rostre ab una careta. May tampoch una societat se clareja millor qu' en las lliures expansions carnavalescas.

Parodiant á un célebre filósop, se pot sentar aquest aforisme:—Digam de que 't disfressas y 't diré lo que ets.

¿Te disfressas de dona? ¡Femella!

En mitj de las grans desventuras que pesan sobre la nació en loch de plorar, l'hem donada en divertirnos.

Escolats de sanch per las guerras y escurats de butxaca per obra dels governants, fins sembla que 'ns trobém mes lleugers, mes ágils per fer bojerías.

Per riure'ns de tot, hem acabat per riure'ns de nosaltres mateixos.

No sé á punt fixo quín efecte haurán produhit las últimas bromas carnavalescas al sens fí de familias que ploran la mort dels seus fills, sacrificats estúpidament, gracias als desacerts dels governants.

¡Pobra gent!... ¿Quíns ecos trobaría en la vostra llar desolada la gatzara del carrer? ¿Qué pensariau vosaltres els pobres, que no teniu un grapat d'or per redimir als vostres fills del aspre servey militar, al presenciar lo desbordament aixalabrat de una multitud histérica, entregada á la broma del Carnaval?

Vuit dias justos se cumpliren el diumenje desde 'l nou sorteig de carn humana, destinada á alimentar al monstre de la guerra.

Molts dels reclutas designats per la sort (iy 'n diuhen *sort!*) no han tingut necessitat de disfressarse.

CARNESTOLTAS ESPANTATS

¡Ay quína por!

D' AQUÍ Y D' ALLÀ

—¿Tan mateix diu que en Sagasta convocarà Corts aviat?
—¡Ara hi corra! Ell es molt cuco, y creu que no li va mal això d' obrá á la callada. sense vistas ni fiscals que cada tarde 'l marejin volgent saber lo que hi há, fent preguntes als ministrés, discutint, interpellant y demanant carreteras... que tampoch s' han de fer may. —Bé hi llegit que don Emili vol torná al Congrés...

—¡Ajá!... Precisament rahó doble per conservarlo tancat. ¿Cóm vols tú que, sapiguentse que 'l conseqüent Castelar prepará ja uns quants discursos, en Sagasta, home esquilat, no procuri darli un quiebro? —¿Vols dir que li té pó? —¡Y tal! pero, ey, no pas pó de rebre: ¡pó d' agafar mal de cap. sentintlo parlá!

—¡Ah! Y del barco que fa poch va reventar á l' Habana ¿qué se 'n conta? ¿S' ha probat al cap-de-vall que no vam ferho nosaltres? —Al contrari; s' ha probat que sí que vam ferho.

—¡Y ara! —Vaya! S' ha posat en clar que un quart avants del siniestro dos homes enmascarats, portant ab molt dissimulo un torpedo ab un bayart, van arribar prop del Maine y ab una cesta ¡patrá! tiran el torpedo al barco d' una bolea... y se 'n van. —¿Qui ho ha dit aixó?

—Caramba, un gran diari americá molt respectable y molt serio, que mentres sigui pagant igual publica una infamia que una bola garrafal. —¿Y 'l govern yankee ho pot creure? —¿El govern yankee? ¡Qu' es cas! Ell lo que creu es qu' Espanya es un país de babaus, y 'ns está tomant el pelo enviant comissionats á inspeccionar las desferas del barco, en lloch de mirar d' averiguar quantas pnyas hi havia á bordo en l' instant de l' explosió.

—¡Quina barra! Sort que ara aixó agafará un altre aspecte. —¿En qué 't fundas? —Suposo que haurá arribat ja á Nova-York el Vizcaya.... —Si, pero... véus suposant, y suposa que ja es fora. —¿Ha marxat altre cop?

—¡Ah Donchs ¿qué 't pensavas?... Espanya ha de tolerar callant qu' ells se 'ns fiquin allá hont vulguin y 'ns omplin els nostres mars ab els seus barcos de guerra.... ¡Som tan amichs! ¡Ja se sab!... Pero, aixó sí ¡ay de nosaltres que n' enviém un allá!... ¡Si 'n diuhen aquellas bocas! ¡Si 'n diuhen de disbarats! —¿Fin las classes elevadas? —¡Vaya!... Un membre del Senat ha dit qu' ell no s' asseuria, ni que fós per un instant, al costat d' un fill d' Espanya, sense portá un bon punyal. —¡Alsa!

—Un altre 'ns ha dit pillos, un altre descamisats; un altre, aixám de granujas —Vaja ¿aixó no encén las sanchs? ¿Aixó no fa venir ganas d' arribá allí en quatre salts y ensenyarlos de.... —¡Impossible!

per ara no ho pensis pas. —¡Hola! ¿Per qué? —¿No recordas que cabalment hem entrat á la quaresma?

—¡Y qué importa! —¿Qué importa... ¡Infelís! ¿No sabs que avuy si matas tocino et dirán que fas pecat?

C. GUMÁ.

PRESBITERIAS

Per edificants alguns dels sermons que s' han predicat en certes iglesias dels pobles agregats á Barcelona.

Un predicador serio s' empenyava en que las donas fessin anar als seus marits á freqüentar los sacraments. «No hi fa res que haguen de renyir ab ells—las hi deya—aquí está la santa religió per consolarvos!»

Qualsevol creuria que per certs mossens no hi ha res més agradable que consolar á las donas casadas renyidas ab els seus marits. ¡Mirin que la cosa te *journals de las gallinas!*

Y parlo aixís perque un altre predicador del género cómich va recomenar que del ou se 'n dignés *el jornal de las gallinas.*

Com á bon cristiá, ja veu que m' atempero á la seva recomenació.

* *

Un altre predicatore las empenya contra 'ls vicis que tants estragos causan á l' humanitat. Pero Deu te un bastó, per castigar severament als viciosos.

¿Per qué dirian que moren tants joves á Cuba? ¿Per la guerra? No. ¿Per lo clima? Tampoch. Moren per ser molt viciosos. Al embarcar ja están mitj podrits. ¿Cóm volen que visquin?

No crech que may al mon s' hagués llansat un insult més asquerós contra 'ls pobres soldats de la patria. Tatxar de viciosos als joves proletaris, que al cap-de vall si van á la guerra es sols per no tenir trescents duros mentres que 'ls que tenen diners de sobra s' escapan de anar á morir podent alimentar els seus vicis ab tota holgura, es cosa que no més pot passar pel caletro de un frare que s' haja begut l' enteniment.

* *

Pero no hi ha que incomodarse: cada hu es lliure de dir las bestiesas que bé li semblin.

Per fugir del vici lo millor seria imitar la conducta de Mossen Jaume, 'l capellá del cementiri, qui, segons la carta que un marit escamat ha publicat en un periódich local, está donant uns exemples altament piadosos.

A mí—diu l' infelís—va casarme ab la Dolores, prometent-me que 'm buscaria feyna. Y en efecte, jo estava colocat al Arsenal Civil, me guanyava la vida treballant, y 'm considerava fins á cert punt felis, quan un dia la Dolores va quedarse á dormir á casa d' ell, y en quant á mí va despedirme ab l' excusa de que per mí no hi havia llit.

Desde llavors hi perdut la dona. Mossén Jaume per revenjarse 'm ha fet perdre la colocació qu' ell mateix 'm havia proporcionat, y ara 'm trobo admirant á un capellá que casi sempre, junt ab la meua 'n te sis, que no 'l deixan may, y á las quals tot sovint las convida (jo mateix ho he vist y per cert que després de un gran ápat tots fumavan, xupant ellas las colillas que ell deixava.)

Tal es breument resumit lo qu' explica al públich un infelís marit separat de la costella, sense considerar que 'l pobre Mossén Jaume, que podria tenir tot un apostolat de donas se contenta ab mitj apostolat no més. ¿Encare vol més moderació?

Respecte á alló de fumar ell y ellas, no hi trobo res de mal; molt al contrari. Y tant es aixís que tinch per segur que 'l dia que D. Jaume s' enteri de que 'l seu tocayo fuma y fa fumar á las sevas penitentas, en lloch de rependre'l, encare li donará un ascens.

Mossén Jaume del Cementiri te dret á fumar de l' Habana. P. DEL O.

UAN el Diluvi fa de la desconfiansa un' arma de combat contra 'ls republicans partidaris de acudir á las elecciones, no sab á lo que s' exposa.

Aixís per exemple ve á dir *El Diluvi*: «Hi ha republicans que van á las Corts, á las Diputacions Provincials y als Ajuntaments, per aprofitarse dels cárrechs, ab tal ó qual negoci, ab tal ó qual pastel. Convé, donchs, evitarho no elegint á ningú.»

De la mateixa manera podria dirse: «Hi ha escriptors que fan un periódich ab los diners dels imponents de una societat quebrada, per aprofitarse de la posició periódistica, ab tal ó qual carmetlo, ab tal ó qual herencia. Convé donchs no llegir periódichs.»

Que 's desenganyi 'l net de D.ª Salvadora. Lo mateix tractantse de republicans que de periódichs el públich sab distingir. Als que compleixen els honra ab la seva confiansa: als que faltan els abruma ab el seu despreci.

Lo cónsul yankee de las Azores, estant borrarxo com una sopa, no volia pagar al cotxero... y va pegarli un parell de bofetadas.

Las autoritats portuguesas naturalment, van deturarlo... Y ara diu que 'l govern dels *Unitets States* se proposa entaular reclamacions contra 'l de Portugal.

Es molt fácil que la cosa s' arregli firmantse un protocolo, en virtut del qual s' establirà que quan un cónsul yankee 's posi térbol, no podrá llogar cap carruatje adquirint lo dret de que 'l portin de franch ab el carrretó.

Quan sento dir que per plantar cara als tremendos conflictes que 'ns amenassan hi ha qui acaricia la idea

de constituhir un govern nacional, no puch menos de preguntarme:

¿Per ventura son *extrangers* els governs que fins ara han servit á la monarquía?

Els membres que 'ls componen no serán extrangers de naixensa; pero ningú negará que casi sempre han treballat mes en favor dels extrangers qu' en favor d' Espanya. ¿No es veritat Sr. Moret?

—¡Yes!

Llegeixo:

«Se projecta dividir l' Arxi-péllach filipi en dos capitánias generals ó governs, ab igualtat de atribucions l' un y l' altre.»

Be y que guanyarém ab aixó? ¿Crear un sou mes [y un segon joch d' empleats de totes menas?

Si la salvació de Filipinas hagués de dependir de dividir en dos alguna cosa, francament, casi lo millor sería dividirhi als frares, partintlos per l' espinada (moralment.)

Las provincias castellanas están alarmadíssimas: lo mercat cubá s' ha tancat herméticament als farinares peninsulars.

Fins pel consúm del exércit se gastan á Cuba farinas dels Estats Units. ¡Y encare 'ls yankees cridan y 'ns insultan!...

De segur que no gastarian tants pochos modos si en lloch de comprals'hi farinas, els obliguessim á fer la farina blanca!...

A Madrid durant las festas de Carnaval va privarse la sortida de un carro que representava un Congrés de tocinos.

En Sagasta no vol compromisos. Res de ofendre directa ni indirectament als seus estimats amichs que tantas probas venen donantnos de la seva consideració.

Jo no se com encare no han reclamat perque aquí á Espanya matém porch y fem butifarras y menjém llo-millo.

Creguin que 'l día que ho fassin se veurán complas-cuts com sempre.

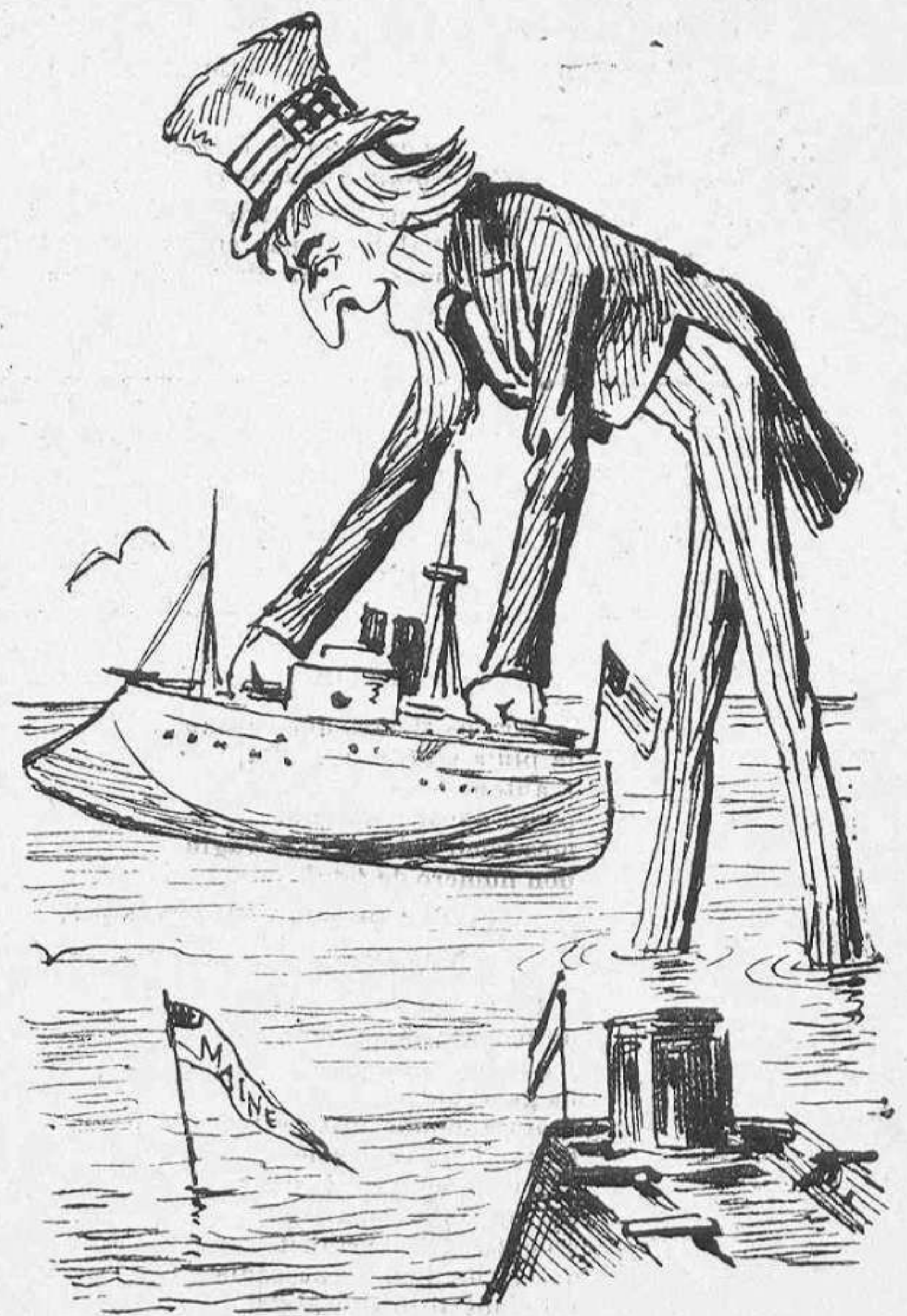
Ab lo qual logran además un fi comercial de la major importancia, reservantse 'l monopoli de prove-hirnos de tocino... pero del seu.

¡Fa ja tant temps que 'ls polítichs de la restauració no 'n menján d' altre!...

Tothom se creya que la pau de Filipinas era un fet consumat, y no obstant l' altre día va haverhi una acció en la qual van morir prop de doscents tulissans.

¡Ara dels insurrectes ne diuhen tulissans ó bandolers: lo mateix te.

DESPRÉS DE LA PÉRDUA DEL MAINE

L' oncle Sam deixant una nova paga y senyal al port de l' Habana.

¡Y pensar que per tot Espanya ja s' havian donat gracias á Déu per la pau conseguida!
 Prou els bisbes van cantar el *Te-Deum*.
 Pero l' exèrcit de Filipinas, lo qu' es per ara encare canta 'l *Te-lo-dirdn*.

Los sabaters de Palma, desesperats perque de Cuba no 'ls venen pedidos, y s' han quedat en vaga, han fet una manifestació, demanant protecció á la seva industria.

¡Pobre gent!... Poden demanar protecció ara que aquell mercat queda á la disposició dels *yankees*!...

¿Voleu arreglar la cosa?
 Creyéume á mí, sabaters:
 agatáu el sabatot
 ¡y surra á qui la mereix!

L' alcalde, 'l tinent d' alcalde y 'l secretari del Ajuntament de Santa Oliva (Vendrell) han sigut tancats á la presó del cap de partit.

Ab aixó demostra 'l govern la molta estimació que 'ls professa.

Partidaris del candidat de oposició, 'l día de las elecciones els electors ministerials podrian badals'hi 'l cap de una garrotada.

Y 'l govern, per evitals'hi aquest disgust, els desa á la presó.

Ja veurán com aixís que passin las elecciones, quan ja ningú 'ls hi puga fer mal, els posará en llibertat.

Lo generl Weyler ha presentat la seva candidatura per la Habana.

Y 's pensava que la noticia faria allí molt cop... y, en efecte, casi ningú n' ha fet cas.

Poch á poquet anirá aprenent en Weyler moltes cosas que avuy encare ignora. Ara mateix acaban de donarli una lliçó d' etimologia.

Candidatura ¿saben de que vé?
 De *candidés*.

Alguns regidors de Mataró han sigut suspesos en los seus càrrechs.

Dónghinlos per morts, víctimas de una *electoritis* aguda.

Pero 'l govern els pagarà l' enterro y un panteón ab creu y tot.

O sigui ab D. Pablo Cruz, secretari particular de 'n Sagasta y candidat cunero pel districte de Mataró.

Després de lo qual podrà dir ab D. Juan Tenorio:

«No os podeis quejar de mí
 vosotros á quien maté:
 si buena vida os quité,
 buena sepultura os di.

SOLUCIONS

A L' INSERTAT EN L' PENULTIM NUMERO

- 1.ª XARADA.—*Ca-na-lla-ta.*
- 2.ª TRENCA-CLOSCAS.—*Los amantes de Teruel.*
- 3.ª GEROGLIFICH.—*Per enginyés un ventre vuyt.*

Han endavinat las 3 solucions los ciutadans G. Atrassat, Miquel Foix, Marramiu y Un Paleta; n' han endavinadas 2 Raspa polida, Andreu Sol y Tomás del Bruch, y 1 no més M. Algueró, T. M. T., Un Vigilant y Pardal Mullat.

XARADA

Dos los efectos que causan
 la pluja y primer d' allá,
 l' autonomia de Cuba
 podrá donar resultats,
 mes temo qu' encare hi vagin
 bon número de total.

TAP DE SURO VILAFRANQUÍ.

ANAGRAMA

Un fill de *Total* que té
 un magatzém de *total*
 y que li *tot* el diné,
 ha gastat un dinerat
 comprant *total* instructivas
 fentne bonas coleccions,
 y 'l veig moltes ocasions
 en sas horas vagativas
 á las *total* d' un riuhet
 que hi ha un florit passadí
 fullejant llibres, y aixís
 queda l' home satisfet.
 Abant llegint autors bons
 tant l' home s' ha ensimismat
 que totalment ha olvidat
 carambolas y frontons.

EMILIO SUNYÉ,

JUSTICIA SAGASTINA

TRENCA-CLOSCAS

LA CAMPANA DE GRACIA

Formar ab aquestas lletas lo nom d' una flor, una capital d' Espanya, y part de la persona.

D. DEL DONA.

LOGOGRIFO NUMERIC

- 1 2 3 4 5—Poble catalá.
- 1 2 3 2—Part del cos.
- 3 5 4—Util pels barquilleros.
- 3 5—Nota musical.
- 5—Vocal.
- 1 2—Una lletra.
- 4 2 3—Part del mon.
- 4 2 3 5—Molts ne tenim.
- 1 2 3 4 5—Nom de dona.

NEN GUERNALDA DEL MASNOU.

GEROGLIFICH

LL

R : n o o X V
 r : t r :
 D

CANTI B.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Ciutadans Climiricaculino, J. Alvarez, P. Tilobich, Galán per tot, Artagnan, Ponsicu, M. Tres Pillets, M. Undú y Mayton, Nassari Tranquil, Statinij, F. Ferró Pie, Tomás Ribas y Un Sagarreta:—*Lo que ens envian aquesta senmana no falper casa.*

Ciutadans Pepet Panxeta, Ramon de la Goma, M. Vantolra, J. Consom Veyém, Felions Petit, J. Torrent y Montasell, J. de Vilostre, Tap de suro vilafraquí, Noy de la Beneta, y Antonet del portal de la Guia:—*Insierarém alguna cosa de lo que 'ns envian.*

Ciudadá E. Molas: Mirarém de aprofitarho.—*M. Carbó de Alsina:* Enterats y procurarém complaure'l: de lo de aquesta senmana també queda acceptat algo.—*Celesta:* Es millor per enviarla á la interessada, que per contarho als lectors del periódich, els quals sens dupte dirian: «¿Y ara? Qué 'ns explica?»—*F. Montané:* Lo no continuar la firma sigué un olvit. L' altre qu' envia no va.—*Fasols (Canonja):* Será millor que 's queixin á l' autoritat.—*Rapevi:* Per ser la composició aprofitable hauria de estar escrita mes correctament.—*Arcadi Priu:* Lo que 'ns remet es molt fluix.—*P. Reverter:* No 'ns serveix.—*N. N. y N.:* Parlar del assumpto després de quinze días, sería extemporáneo.—*J. Borrell:* Lo dibuix no va.—*D. Ferreras y S.:* La poesia de vosté es fluixa.—*Aguileta:* Lo quento es molt vell.—*Salvadof:* Los originals á que 's refereix sens dupte s' haurán extraviat. ¿Te cap inconvenient en repetir l' envió?—*Emma Dou:* Las composicions qu' envia son molt gansas y poch correctas.—*F. Llenas:* ¡Quánt hauriam desitjat complaure'l!... Pero impossible: lo número está en máquina ja fa alguns días.—*A. Doria:* Si reformés l' estrofa final, publicaríam la composició. Alló de aquell boto en lo lloch que indica es una mica massa climatèrich.

ANTONI LOPEZ, editor. Rambla del Mitj, 20

A. López Robert, impresor.—Asalto, 63.—Barcelona.

Reclama justicia 'l poble
 y 'l govern donarla vol;
 pro perque tothom s' hi adormi
 la fá aná á pas de cargol.